

พิพิธภัณฑ์พืชลิรินธร

พิพิธภัณฑ์พืช (Herbarium) เป็นสถานที่รวบรวมทรัพยากรทางพืช โดยเก็บตัวอย่างพืชไว้ทำแห้งดีดลงบนกระดาษ พร้อมคำบรรยายลักษณะ จัดเรียงอย่างมีระบบ และเป็นระเบียบไว้ในตู้พิพิธภัณฑ์ อาศัยการจำแนกประเภทนุชื่อวิทยาศาสตร์ จึงมีประโยชน์ใช้เป็นหลักฐานอ้างอิงและตรวจสอบเกี่ยวกับพืชสำคัญ ต่อนักอนุกรรมวิทยา งานวิจัยด้านวิทยาศาสตร์ทั้ง บริสุทธิ์และประยุกต์

ความเป็นมา

พิพิธภัณฑ์พืชเกิดขึ้นประมานคริสต์ศตวรรษที่ 16 ในประเทศอิตาลี นายลูค้า จินี (Mr. Luca Ghini) เป็นคนแรกที่รวบรวมตัวอย่างพืชแห้งดีดลงบนกระดาษ และถ่ายทอดความคิดนี้ไปสู่นักเรียนและผู้ใกล้ชิด ต่อมาได้แพร่สู่ประเทศอื่นๆ ในทวีปยุโรป งานทางพิพิธภัณฑ์พืชเจริญขึ้นเป็นลำดับ จากการรวบรวม เป็นเล่น ไปสู่การจัดเรียงกันอย่างมีระเบียบ เป็นระบบไว้ในตู้พิพิธภัณฑ์หรือที่เรียกว่า cabinet เช่นในปัจจุบัน

ประเทศต่างๆ ทุกประเทศ ต่างก็มีการจัดตั้งพิพิธภัณฑ์พืชไว้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศไทยที่เจริญแล้ว

ยังมีการจัดสร้างพิพิธภัณฑ์พืชที่มีขนาดใหญ่ มีกิจกรรมในสถานที่มากมาย เพื่อใช้เป็นแหล่งศึกษาค้นคว้าทางด้านธรรมชาติวิทยาความหลากหลายของทรัพยากรพันธุกรรมพืช ทำให้งานต่อเนื่องที่เกี่ยวกับเกษตรกรรม พาณิชกรรมของประเทศไทยแล่นนั้น พัฒนาไปอย่างรวดเร็ว

พิพิธภัณฑ์พืชที่สำคัญๆ ของโลก เช่น

- สวนพฤกษศาสตร์คิว (KEW) ประเทศอังกฤษ
- พิพิธภัณฑ์แห่งชาติอังกฤษ กรุงลอนดอน ประเทศอังกฤษ
- สวนพฤกษศาสตร์นิวยอร์ก ประเทศสหรัฐอเมริกา
- พิพิธภัณฑ์ธรรมชาติ กรุงเวียนนา ประเทศออสเตรีย
- พิพิธภัณฑ์พุกษศาสตร์กรุงเบอร์ลิน ประเทศเยอรมนี
- สวนพฤกษศาสตร์แห่งชาติกรุงบัวร์สเซลส์ ประเทศเบลเยียม

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุนารี เสด็จห้องเก็บชิ้นส่วนพืช หอพันธุ์ไม้ สวนพฤกษศาสตร์คิว

ในประเทศไทย มีพิพิธภัณฑ์พืชที่เก่าแก่ และแจ้งจดทะเบียนในระบบสากลแล้ว คือ หอพรรณไม้กรุงปามัย (Bangkok Forestry Herbarium ใช้ชื่อย่อว่า BKF) มีจำนวนตัวอย่างแห้งกว่า 1 แสนชิ้นตัวอย่าง ใช้วิธีการจัดเก็บตัวอย่างเรียงตามตัวอักษร จาก A ไปยัง Z จากคำหน้าของชื่อสกุลพืช (genus) เช่น พืชที่ไทยเรียกว่า คูน มีชื่อวิทยาศาสตร์ คือ *Cassia fistula* Linn. จัดเก็บไว้ที่หมวดอักษร C เป็นต้น

กรมวิชาการเกษตร มีพิพิธภัณฑ์พืชกรุงเทพ (Bangkok Herbarium ใช้ชื่อย่อว่า BK)* มี

ตัวอย่างพืชประมาณ 60,000 ตัวอย่าง คูณโดยก่ออุ่น งานพฤกษศาสตร์ กองพฤกษศาสตร์และวัชพืช จัดเรียงเก็บตัวอย่างพรรณไม้แห้งตามระบบของนักพฤกษศาสตร์ชาวอังกฤษ คือ ระบบของเบนเนม และชุคเคอร์ (Bentham & Hooker) ใช้วิธีการเก็บตามลักษณะของพืชที่มีสายวิถีนาการสัมพันธ์คล้ายคลึงกัน เริ่มจากก่ออุ่นพืชใบเลี้ยงเดี่ยว จากพืชที่เริ่มพัฒนาการมีดอก ส่วนของกลีบดอกแยกจากกันชัดเจน มีจำนวนเก้าสิบผู้จำนวนมาก วงเกรสรแยกจากกัน เริ่มจากวงศ์พวงแก้วกุ้น (Ranunculaceae) ต่อด้วย

*BK เป็นชื่อย่อของพิพิธภัณฑ์พืชของไทยที่ทั่วโลกยอมรับ

วงศ์น้อยหน่า (Annonaceae) วงศ์ไม้มันชา (Magnoliaceae) ตามด้วยกลุ่มพืชที่มีการพัฒนากลืนคอกไม้เด่นชัด เกสรเพศผู้น้อย วงศ์ชั้นเพชร เชื่อมรวมกันเข่นวงศ์ยางพารา มะขามป้อม (Euphorbiaceae) วงศ์บุน-มหาด (Moraceae) วงศ์คำแหง (Urticaceae) เป็นต้น

พิพิธภัณฑ์พืชกรุงเทพ ซึ่งเดิมพิพิธภัณฑ์กรุงเทพ พัฒนามาจากพระบรมราชโองการของพระบาทสมเด็จพระมหามythุรักษ์เจ้าอยู่หัว ทรงเห็นว่า งานด้านพฤกษศาสตร์และด้านเกษตรของประเทศไทย มีการพัฒนามากขึ้น ควรให้การดูแล และขยายงานสำรวจพรรณพุกยุชาติของประเทศไทยให้ได้เรียนรู้มากขึ้น โปรดเกล้าฯ ให้ตั้งแผนกตรวจพันธุ์รุกษาชาติขึ้น มีฐานะเทียบเท่ากรม สังกัดกระทรวงพาณิชย์และกรมนาคม ในปี พ.ศ. 2464 นับเป็นปีกำเนิดพิพิธภัณฑ์พืชของประเทศไทย มีนายแพทย์คาร์ (A.F.G.Kent) ชาวอังกฤษเป็นเจ้ากรม

ตัวอย่างจำนวนพรรณไม้ที่เป็นพืชมีเมล็ด เก็บสะสมเป็นตัวอย่างในพิพิธภัณฑ์พืชกรุงเทพมหานครจำนวน 295 วงศ์ แบ่งเป็น

- พืชดอก 258 วงศ์ ประกอบด้วย
 - พืชใบเลี้ยงคู่ จำนวน 234 วงศ์
 - พืชใบเลี้ยงเดียว จำนวน 51 วงศ์
- พืชเมล็ดเปลือย จำนวน 10 วงศ์

ประเทศไทยมีทรัพยากรพันธุ์กรรมพืชอยู่มากถึง 15,000 ชนิด แต่มีพืชที่ได้รับการศึกษาทบทวน และบันทึกไว้ในหนังสือพรรณพุกยุชาติของประเทศไทย เพียงประมาณ 1,657 ชนิดหรือเพียงร้อยละ 17 ของจำนวนพืชที่มีทั้งหมด ตัวอย่างพืชที่คาดว่าจะพบในประเทศไทย ได้แก่

- พิชวงค์ทานตะวัน (Compositae) ทั่วโลกมี 25,000 ชนิด ในไทยมี 1,250 ชนิด
- พิชวงค์กล้วยไม้ (Orchidaceae) ทั่วโลกมี 18,000 ชนิด ในไทยมี 1,100 ชนิด
- พิชวงค์หญ้า-ไฝ (Gramineae, Bamboeae) ทั่วโลกมี 9,000 ชนิด ในไทยมี 600 ชนิด

- พิชวงค์เข็ม กาแฟ (Rubiaceae) ทั่วโลกมี 8,000 ชนิด ในไทยมี 550 ชนิด

การเก็บตัวอย่างพรรณไม้

การเก็บตัวอย่างพรรณไม้ ถือว่าเป็นศิลปะและเป็นวิทยาศาสตร์ทางอนุกรรมวิธานพืช โดยการใช้น้ำยาดองในขวดแก้ว หรือในภาชนะพลาสติกจะช่วยรักษาสภาพเดิมได้อย่างดี แต่เสียค่าใช้จ่ายมาก และเปลืองที่เก็บรักษา ส่วนตัวอย่างพืชแห้ง เสียค่าใช้จ่ายน้อย ง่ายด้วยการเก็บรักษาและนำออกมายังงาน

พืชที่จะมาเก็บไว้ต้องอยู่ในสภาพดีสมบูรณ์แสลงลักษณะของพืชได้ทุกส่วนยิ่งดี ขนาดของตัวอย่างที่รวบรวมควรให้พอเหมาะสมกับกระดาษขนาดยาว 16 นิ้ว กว้าง 10 นิ้ว ไม่ควรเก็บตัวอย่างเมื่อฝนตก

ตัวอย่างพืชต้องมีดอกหรือผลเพื่อจำแนกชื่อและควรเป็นดอกและผลที่มาจากการแยกต้นเดียวกัน พืชที่มีเพศแยกต้นควรรวบรวมให้ได้ทั้งดอกเพหผู้และเพหเมีย ดอกหรือผลบนหาดใหญ่ควรตัดตามยาวหรือห่วงเพื่อสะดวกต่อการทำแห้งหรือติดกระดาษ พืชที่อ่อนน้ำ กลืนคอกบงจิกขาดง่าย เก็บใส่ขวดดองชา ปกดดองในแอลกอฮอล์ หรือดองในน้ำยาที่มีส่วนผสมของฟอร์มาลีน, กรดอะซิติกและแอลกอฮอล์ หรือฟอร์มาลีน กลีเซอลีน แอลกอฮอล์ และน้ำ

เครื่องมือเก็บตัวอย่างพรรณไม้ มีกรรไกรตัดกิ่งไม้ มีดพอก พลั่วมือ ขวนขนาดเล็ก เลื่อยมือ กล้องถ่ายรูป เครื่องวัดระดับความสูง แผ่นป้ายติดเบอร์ และน้ำยาดอง ตัวอย่าง สนุดบันทึก แหงอัดและถุงพลาสติก

นอกจากนั้นการเก็บตัวอย่างต้องมีการจดบันทึกข้อมูลอย่างรอบคอบ โดยแยกเป็นหัวข้อ ได้แก่ ชื่อผู้เก็บรวบรวม, วัน เดือน ปี, ระดับความสูงของพื้นที่โดยประมาณ, ชื่อ สกุล หรือวงศ์ของพันธุ์ไม้, ชื่อพื้นเมือง spoken name ของชาวบ้าน ไม่บันทึกเอาเอง, ชื่อสถานที่เก็บรวบรวมโดยบันทึกกระบวนการทาง และทิศทางห่างจากสถานที่สำคัญแสดงไว้บนแผนที่, หมายเลขของผู้เก็บ โดยใช้ระบบเดียวกันไม่เปลี่ยนระบบ เช่น 38-1, 38-2 หรือ 1-38, 2-38, สถานที่พืชขึ้นอยู่

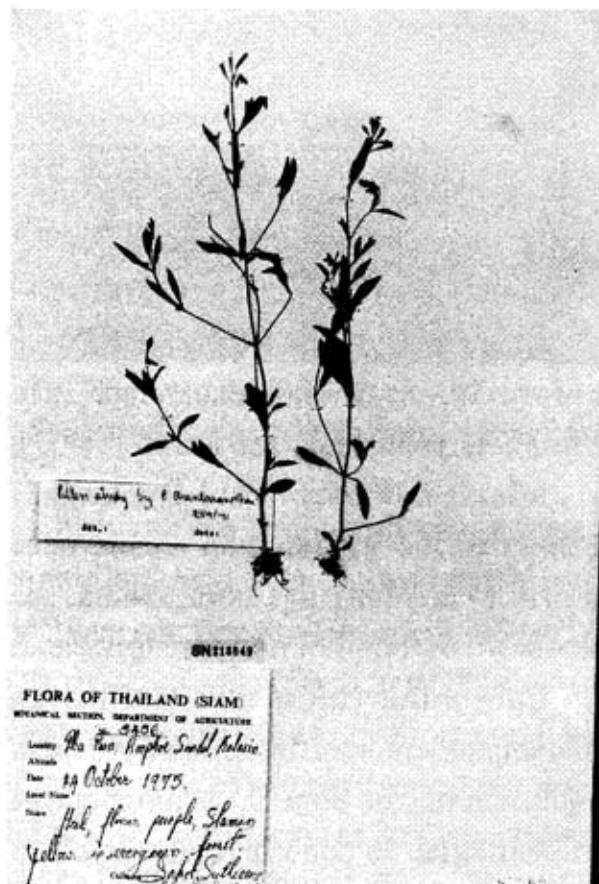
เช่น ป่าเดิรัง ทุ่งหญ้า ดินโคลน และสภาพโดยทั่วไป
บริเวณนั้น และคำบรรยายลักษณะของพืช และคุณค่า
ทางเศรษฐกิจ หรือคุณประโยชน์

สิ่งที่ควรคำนึงในการอัดแพงและตากแห้ง คือ
การทำให้ตัวอย่างแห้งโดยเร็ว เพื่อไม่ให้ร้าชื้น และให้
สีคงสภาพเดิม หรือไม่เกิดเคียงมากที่สุด บางแห่งไม่มี
แดดหรือฝนตกก็จะทำให้แห้งหรืออบด้วยหลอดไฟฟ้า
เดา หรือตะเกียง แล้วนำมาติดบนกระดาษแข็งหนา
พอประมาณ ขนาดมาตรฐาน 16×10 นิ้ว ติดด้วยการ
ใช้กระดาษขาวติดบน

เมื่อการแห้งดีแล้วนับบรรยายลักษณะลงมุม
ซ้ายล่างของกระดาษ ติดตัวอย่างเป็นข้อความเดียว

กันที่ได้บันทึกการแสดงผลแล้วนำไปลงทะเบียนพรรณไม้
โดยตอกหมายเลขอารบิกกระดาษตัวอย่าง และลง
รายการที่สมุดลงทะเบียน และกระดาษตัวอย่างมี
หมายเลขตรงกัน เพียงเท่านี้ก็ได้ตัวอย่างพร้อมที่จะ
นำไปเก็บเข้าตู้พิพิธภัณฑ์

สมเด็จพระเทพรัตนสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
ทรงเกรงว่าพันธุ์ไม้แห้งที่เก็บไว้นานไปอาจชำรุดได้
น่าจะเก็บไว้ในระบบคอมพิวเตอร์และได้ทรง
พระราชทานให้ก่อรุ่นงานพุกชนศาสตร์ปฏิบัติการกิจ
สนองพระราชดำริเรื่องฐานข้อมูลฐานการพันธุกรรม
พืชที่เก็บสะสมในพิพิธภัณฑ์ พร้อมทั้งส่วนของห้อง
ประมวลผล และเครื่องข่ายคอมพิวเตอร์

ตัวอย่างพันธุ์พืชที่เก็บแห้งในตู้พิพิธภัณฑ์

พิพิธภัณฑ์พิชสิรินธร (Sirindhorn Herbarium) พ.ศ. 2540 กรมวิชาการเกษตรได้ขออนุประมานณไปปักธงชัย เพื่อจัดสร้างอาคารพิพิธภัณฑ์พิชช์นี้ใหม่เพื่อให้การเก็บรวบรวมตัวอย่างพืชและหนังสือ เอกสารวิชาการด้านพฤกษศาสตร์ของประเทศไทยอันทรงคุณค่า เป็นระบบสากล อยู่ในสถานที่เดียวกัน เพื่อสะดวกในการค้นหาและศึกษาโดยมีตัวอย่างพืชกว่า 60,000 ตัวอย่าง และหนังสือเอกสารวิชาการกว่า 4,000 เล่ม รัฐบาลได้จัดสรรงบประมาณในการก่อสร้างเป็นเงิน 33 ล้านบาท อาคาร

พิพิธภัณฑ์พิชสิรินธร ตั้งอยู่ในบริเวณกรมวิชาการเกษตร ถนนพหลโยธิน เขตดุจักษ์ กรุงเทพมหานคร

เมื่อวันที่ 25 เมษายน 2541 สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ได้เสด็จพระราชดำเนินมาทรงวางศิลาฤกษ์อาคารพิพิธภัณฑ์พิชช์แห่งนี้ เมื่อการก่อสร้างใกล้แล้วเสร็จ กรมวิชาการเกษตรได้มีหนังสือกราบบังคมทูลของพระราชนานมานาการพิพิธภัณฑ์ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีทรงพระราชนานมานาการนี้ว่า “พิพิธภัณฑ์พิชสิรินธร”

พิพิธภัณฑ์พิชสิรินธร เป็นอาคาร 3 ชั้น พื้นที่ใช้สอยรวมทั้งสิ้น 1,420 ตารางเมตร แบ่งออกเป็น

ชั้นที่ 1 มีห้องจัดแสดงนิทรรศการด้านพุกยศาสตร์ ทั้งแบบถาวรและแบบหมุนเวียน พร้อมห้องสมุดเอกสาร วารสาร ตำราด้านพุกยศาสตร์ (เอกสารมากกว่า 4,000 เล่ม) พร้อมทั้งห้องปฏิบัติการด้านเพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อ และศึกษาเชือพันธุกรรมพืช

ชั้นที่ 2 เป็นส่วนของพิพิธภัณฑ์พืช เก็บตัวอย่างแห้งของพืชที่พบทั่วไปในประเทศไทย และจากต่างประเทศ รวมทั้งสิ้นมากกว่า 60,000 ตัวอย่าง มีการวางรูปแบบการเก็บตัวอย่างเป็นแบบวงศ์พืชต่างๆ เก็บแยกเป็นคู่ๆ เพื่อสะดวกแก่การค้นคว้า พร้อมทั้งห้องทำงานของนักวิชาการ และห้องศึกษาตัวอย่างที่เก็บแห้ง

ชั้นที่ 3 เป็นส่วนของห้องประชุม อบรม และเผยแพร่วิทยาการด้านพุกยศาสตร์ พร้อมทั้งมีห้องทรงงานของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ในฐานะประธานโครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชของประเทศไทย ที่พระราชทานให้ก่ออุ่นงานพุกยศาสตร์ปฏิบัติการกิจสัมนาและประชุม ที่เก็บสะสมในพิพิธภัณฑ์พร้อมทั้งส่วนของห้องประมวลผลและเครื่องข่ายคอมพิวเตอร์ และห้องนักวิชาการ

ปัจจุบัน มีงานศึกษาสำรวจรวมพันธุกรรมพืชของประเทศไทย 17 โครงการ

งานศึกษาด้านพุกยศาสตร์พืชสมุนไพรจำนวน 4 โครงการ

งานด้านเซลล์วิทยาของพืชเศรษฐกิจ จำนวน 6 โครงการ

งานด้านอนุรักษ์พันธุกรรมพืช จำนวน 8 งานวิจัย

งานในโครงการพระราชดำริสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี 1 โครงการ เพื่อจัดทำฐานข้อมูลพรรณไม้แห้งในรูปแบบธนาคารข้อมูลพันธุกรรมพืชของประเทศไทย เริ่มดำเนินการมาตั้งแต่ปี พ.ศ.2538-2541 ปัจจุบันได้เก็บรวบรวมข้อมูลตัวอย่างพืชไว้ในคอมพิวเตอร์แล้ว จำนวน 57,567 ตัวอย่าง ประโยชน์ที่ได้รับสามารถขยายงานการสืบค้นและศึกษาตัวอย่างได้รวดเร็ว และช่วยรักษาชนิดตัวอย่างให้คงทนยาวนานขึ้น

พิพิธภัณฑ์พิชสิรินธร จัดเป็นพิพิธภัณฑ์พืชที่มีความเป็นมาเก่าแก่และสำคัญต่อการสนใจความใส่รู้ในเรื่องพืชของประเทศไทย สามารถสืบค้น และค้นหาพืชให้ทราบซึ่งชนิดพืชได้อย่างถูกต้อง พร้อมด้วยส่วนเก็บรักษาพันธุกรรมพืชหายากใกล้สูญพันธุ์ ป้องไว้ให้เรียนรู้โดยรอบอาคารซึ่งมีมากกว่า 200 ชนิด เช่น ทรงกระเบ้าหรือโศกระย้า จานจุรีสีทอง ลำดาวน์และสาละ เป็นต้น

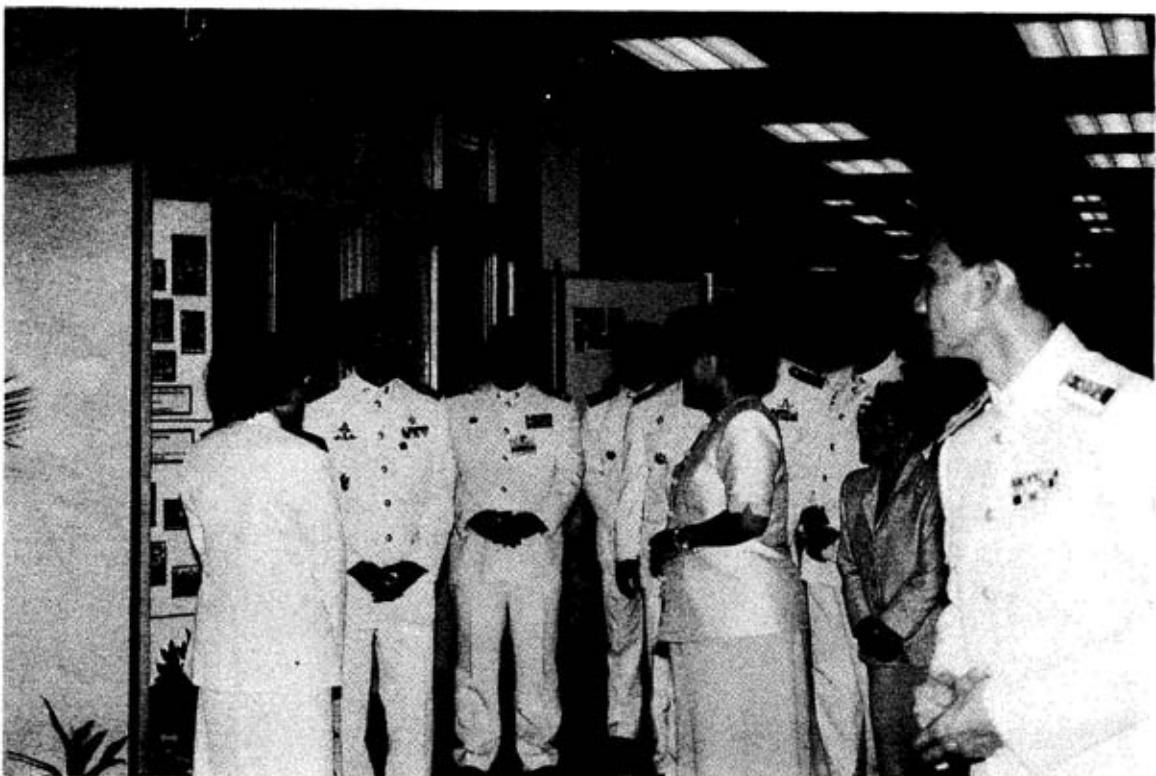
ดอกไส้กระย้า

ดอกสากระ

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีทรงเปิดป้ายอาคารพิพิธภัณฑ์พิชลินธร
เมื่อ 21 กุมภาพันธ์ 2543

เสด็จกอประเนตรนิทรรศการ ภายในอาคารพิพิธภัณฑ์พิช

เมื่อวันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2543 กรมวิชาการเกษตรเป็นอย่างยิ่ง หา การเกษตรได้รับพระมหากรุณาธิคุณจากสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จฯ ทรงเป็นประธานเปิดอาคารพิพิธภัณฑ์พิชลินธร นับ เป็นสิริมงคล และเป็นขวัญกำลังใจแก่ข้าราชการผู้

ปฏิบัติงานของกรมวิชาการเกษตรเป็นอย่างยิ่ง หา ที่สุดมีได้ และพระมหากรุณาธิคุณในครั้งนี้ จะจารึก อัญญิในประวัติศาสตร์ของกรมวิชาการเกษตรและใน จิตใจของบุคลากรของกรมวิชาการเกษตรตลอดไป

อนันต์ ดาโอลดา

บรรณานุกรม

กรมวิชาการเกษตร. “พิพิธภัณฑ์พิชลินธร หนึ่นพระราชนิมัยไม้ที่ไม่เคยเห็น,” เดลินิวส์. วันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2543. จร. ศาคร. เอกสารอาคมพิพิธภัณฑ์พิชลินธร ที่ระลึกในโครงการสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จพระราชดำเนินทรงวางศิลาฤกษ์ 25 เมษายน 2541.

ไตรรัตน์ สุนทรประภัสสร. “กรมวิชาการเกษตรเปิดห้องสมุดบรรจุตำราพันธุ์ไม้ที่ใหญ่ที่สุดในประเทศไทย,” เดลินิวส์. วันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2543.

ศพท์พฤษศาสตร์อังกฤษ-ไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน 2541. หจก. อรุณการพิมพ์.

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี. ประพาสอุทัยาน. กรุงเทพฯ : อันรินทร์พรินติ้ง แอนด์ พับลิชชิ่ง, 2538.

Holmgren, P.K. and W. Keuker. **Index Herbariorum Part1. The Herbarium of the World.**

Oosthoek : Scheltema Holkema, Emmalaan 27, Netherlands, 1974.